

αὐτὴ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ; διεμαρτυρήθη ἄρα γε ἐντόνως κατὰ
 τῆς τοιαύτης αὐθάδους παραβάσεως τῶν διεθνῶν κανόνων καὶ
 ἀδικίας ; μόνον ὁ τότε γενικὸς πρόξενος ἐν Βουκουρεστίῳ ἐξε-
 πλήρωσεν ὡς πιστὸς Ἕλληνας τὸ καθήκον αὐτοῦ· ἀλλὰ ἀνώτε-
 ροι, δηλαδὴ ἄλογοι, λόγοι πολιτικῆς ὑπηγόρευσαν τοῖς τότε
 ἐν Ἑλλάδι κρατοῦσι ιδέαις συμβιβασμοῦ καὶ διαγωγῆν ἀνοχῆς,
 ἧς παρέλυε τὰς ἐνεργείας τοῦ γενικοῦ προξένου. Ὅτε δὲ ὁ τὰς
 πραγμὰς ταύτας χαράσων ἐτόλμησε πρῶτος κατὰ τὸ φθινόπω-
 ρον τοῦ 1872 νὰ δημοσιεύσῃ σειράν τριῶν διατριβῶν ἐν τῷ
 «Θεατῆρ» ὅπως καταδείξῃ τὴν ἀληθῆ θέσιν τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ
 πραγμάτων, τὴν καταπληκτικῶς ὀρμητικὴν καὶ ἀνένδοτον ἔ-
 γρησαν τῶν Ρωμοῦνων πρὸς τὸ ἡμέτερον ἔθνος, ὅπως εἰκονίσῃ
 τὸν οἰόν τε πιστῶς τοὺς κινδύνους οἵτινες ἐκ τοῦ Ἰστρου ἠπει-
 λούν τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν χώρας, ἡ φωνὴ ἐκείνη ἐθεωρήθη ἀπόρ-
 ρια ἀσυγγνώστου φανατισμοῦ, ὁ δὲ λαλήσας ὠνομάσθη τότε
 «εὐβῆς» καὶ ἀνόσιος, διότι προὔκλειε ψυχρότητα μεταξὺ ὁμοδό-
 ξων λαῶν. Ἀλλὰ δὲν εἶδον, οἱ παντὸς ὁμοδόξου λαοῦ φίλοι, οἱ
 ἀγαπῶντες χριστιανικῆς φυλῆς ἀδελφοὶ ἐκεῖνοι οἱ μόνον τοὺς ὁμοε-
 πῆς αὐτῶν ἔτοιμοι νὰ συκοφαντῶσι, δὲν εἶδον, ὡς ὁ γράφων
 εἶπε, ἑκατοντάδχ παίδων Μακεδόνων κεκλεισμένων ἐντὸς σχο-
 λῆς τινος Ρωμουνικῆς ἐν Βουκουρεστίῳ, ὑποχρεωμένων νὰ λησμο-
 σῶσι τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐκβιαζομένων διὰ τῆς ράβδου ἢ
 ἀπειθουμένων διὰ τῶν θωπειῶν καὶ τῶν ὑποσχέσεων νὰ ἀρ-
 νῶνται τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ Ἕλληνας γονεῖς αὐτῶν καὶ νὰ καλῶ-
 νται πτέρυγαν τὸν ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργὸν στρατηγὸν Τεὶλ καὶ
 νὰ ἀσπάζωνται οὐκ ὡς τὴν μουσαρὰν καὶ μιὰν χεῖρα ἐνὸς Ἀβερ-
 ρου, καλογήρου Ἕλληνοῦ μισθωτοῦ τῶν Ρωμοῦνων, ὅστις πρὸ
 τῶν ἐτῶν, πρὶν ἢ καταβῆ εἰς τὴν κόλασιν τοῦ Ἄδου, ἦτις βε-
 βῶως ἐδέχθη τὴν μαύρην αὐτοῦ ψυχὴν, περιήρατο τὴν Ἡπει-
 ρὸν καὶ τὴν Μακεδονίαν πρὸς συλλογὴν νέων μελλόντων νὰ ὑ-
 πὸβληθῶσιν εἰς τὸν ἐθνολογικὸν ἐν Βουκουρεστίῳ εὐνοουχισμόν
 καὶ νὰ προχειρισθῶσιν εἰς πέραν τοῦ Δουνάβεως Ρωμοῦνους.
 Ἀναλογιζόμενός τις τὴν ἀπίστευτον ἀβελτηρίαν μεθ' ἧς οἱ